

Warszawa, dnia 10 lutego 2021 r.

Informacja

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 7/2021

w sprawie realizacji obowiązku w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego albo uiszczenia opłaty zastępczej

Wobec wzmożonego zainteresowania uczestników rynku kontraktami typu Power Purchase Agreements (PPA) w zakresie zakupu energii elektrycznej bezpośrednio od producentów energii ze źródeł odnawialnych (corporate PPA), mając na uwadze występującą w obrocie prawnym różnorodność tego rodzaju umów, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przedstawia następujące stanowisko.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, z późn. zm., dalej: „ustawa OZE”), przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 52 ust. 2 tej ustawy, są obowiązane uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium RP lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub na podstawie ustawy - Prawo energetyczne, względnie uiszczyć opłatę zastępczą w terminie określonym w art. 68 ust. 2 ustawy OZE, tj. do dnia 30 czerwca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy, obliczoną w sposób określony w art. 56 tej ustawy, z zastrzeżeniem uwarunkowań wynikających z treści art. 47 ustawy OZE.

Stosownie natomiast do art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy OZE wyżej wskazany obowiązek realizuje w szczególności przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią

i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy OZE.

Mając na uwadze powyższe przypominam, że o charakterze i istocie danego kontraktu nie decyduje jego nazwa, a postanowienia umowne, których treść może rzutować na zakres obowiązków publicznoprawnych.

W tym kontekście wskazać należy, że w praktyce obrotu gospodarczego występują stosunki umowne, na podstawie których dany podmiot nie przenosi na kontrahenta prawa własności określonej instalacji, składającej się z urządzeń wytwórczych służących do wytwarzania energii elektrycznej, utrzymując zarazem instalację w eksploatacji przez okres obowiązywania danej umowy. W świetle postanowień tego typu umów kontrahent, co do zasady, nie może podjąć działań w celu demontażu, wyłączenia lub ograniczenia pracy instalacji. W umowach tych, pod pozorem udostępnienia instalacji, następuje w praktyce udostępnienie wytwarzanej w niej energii elektrycznej, której wolumen zużycia, niejednokrotnie w sposób bezpośredni, przekłada się na wysokość świadczeń należnych podmiotowi udostępniającemu.

W tak przedstawionych okolicznościach faktycznych mamy zatem do czynienia z udostępnieniem energii elektrycznej na rzecz kontrahenta, który dysponując prawem do jej pobierania i zużywania na potrzeby własne, zyskuje status odbiorcy końcowego, o którym mowa w art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.). W konsekwencji, podmiot udostępniający, będąc w przedstawionym wyżej stanie faktycznym przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedającym tę energię odbiorcom końcowym (por. art 52 ust. 2 pkt 2 ustawy OZE), winien zrealizować obowiązek objęty dyspozycją art. 52 ust. 1 ustawy OZE w zakresie dotyczącym całego wolumenu energii elektrycznej stanowiącej przedmiot umowy. Przypominam również, że wykonywanie działalności gospodarczej we wskazanym zakresie wymaga uzyskania stosownej koncesji Prezesa URE, względnie, w przypadkach określonych w ustawie o odnawialnych źródłach energii, wpisu do rejestru małych instalacji.

Szczegółowe wyjaśnienia w zakresie realizacji obowiązku umorzeniowego wraz z wzorami wniosków o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia

biogazu rolniczego za rok 2020 zawiera Informacja Prezesa URE Nr 39/2020 z dnia 27 lipca 2020 r.¹ oraz Informacja Prezesa URE Nr 5/2021 z dnia 15 stycznia 2021 r.²

¹ <https://www.ure.gov.pl/pl/oze/umarzanie-swiadectw/8934,Informacja-Prezesa-Urzedu-Regulacji-Energetyki-nr-392020-dotyczaca-realizacji-ob.html>

² <https://www.ure.gov.pl/pl/oze/umarzanie-swiadectw/9266,Informacja-Prezesa-Urzedu-Regulacji-Energetyki-nr-52021-w-sprawie-sposobu-realiz.html>